

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžo/135/2015
Identifikačné číslo spisu: 6013201404
Dátum vydania rozhodnutia: 10.09.2015
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2015:6013201404.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Poľovnícke združenie Gemerské Teplice, so sídlom Ľ. Podjavorinskej 743/2, Revúca, IČO 00178 144, právne zastúpený: JUDr. Zsolt Hodosi, advokát, so sídlom Námestie priateľstva 2166/11, Dunajská Streda, proti žalovanému: Okresný úrad Banská Bystrica, so sídlom Námestie Ľudovíta Štúra 1, Banská Bystrica, za účasti príbratých účastníkov: 1. N. C., bytom T.; 2. P. D., bytom D.; 3. R. D., bytom D.; 4. E. D., bytom D.; 5. A. E., bytom D.; 6. R. E., bytom O.; 7. Lesy SR, š.p. Banská Bystrica, so sídlom Námestie SNP 8, Banská Bystrica, právne zastúpený: JUDr. Pavol Halaja, advokát so sídlom Námestie slobody 2, Revúca; 8. Z. Z., bytom D.; 9. Ing. B. S., bytom M. - v zastúpení vlastníkov poľovných pozemkov; 10. N. Q., bytom D.; 11. Slovenský pozemkový fond Bratislava, so sídlom Búdkova 36, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2013/00266 zo dňa 12. júla 2013 a o odvolaní žalovaného a príbratého účastníka konania v 7. rade Lesy SR, š.p. voči rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/263/2013-55 zo dňa 10. apríla 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/263/2013-55 zo dňa 10. apríla 2014 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodnutie (bývalého) Obvodného lesného úradu v Banskej Bystrici č. 2013/00266 zo dňa 12.07.2013 (terajší Okresný úrad Banská Bystrica) a rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Revúcej č. 176/2005-14 zo dňa 08.04.2013 zrušil podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň rozhodol, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 536,13 € a zaplatiť ich právnenému zástupcovi žalobcu do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Svoje rozhodnutie odôvodnil podľa ustanovenia § 80 ods. 1 a 3 zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 247/2009 Z.z.“), § 2 ods. 1 a 2, § 14 ods. 1 a 3, § 16 ods. 1, 2, 3 4 zákona č. 23/1962 Zb. o poľovníctve v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 23/1962 Zb.“).

Žalobca v podanej žalobe uviedol, že podal návrh na schválenie zmlúv o nájme výkonu práva poľovníctva podaním doručeným prvostupňovému správneému orgánu dňa 16.06.2005. Je nesporné, že konanie ku dňu 01.09.2009, kedy nadobudol účinnosť zákon č. 274/2009 Z.z., nebolo ukončené, a preto sa naň v zmysle citovaného § 80 ods. 1 a 3 vzťahuje predchádzajúci predpis, ktorým je zákon č. 23/1962 Zb. Podľa tohto prechodného ustanovenia jeho odseku 1, zmluvy uzatvorené pred 01.09.2009 zostávajú v platnosti na dobu, na ktorú boli uzatvorené.

Zákon o poľovníctve neoprávnil správny orgán, aby pri rozhodovaní použil voľnú úvahu. Inak povedané, tento zákon nepovoľoval úvahu na schvaľovanie zmlúv o výkone práva poľovníctva, a teda rozhodnutie nie je závislé od toho, aké skutočnosti bude správny orgán považovať za rozhodné v rámci zákonom stanovených medzí, ale od toho, či sú splnené zákonom stanovené podmienky. Zákon neoprávnil správny orgán ani na to, aby zbral do úvahy skutočnosti, ktoré nastanú v období po podpise zmlúv a pred rozhodnutím o ich schválení. Naopak, v tretej časti zákona č. 23/1962 Zb. je uvedené, že úlohou správneho orgánu v konaní o schválenie zmlúv o nájme výkonu práva poľovníctva je zistiť, či predložené zmluvy boli uzatvorené v súlade s týmto zákonom. To znamená, či podľa obsahu ide o zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva vo vzťahu k uznanému poľovnímu revíru, či účastníci na strane prenajímateľa sú vlastníci poľovného revíru, čiže či boli zmluvy uzatvorené nadpolovičnou väčšinou vlastníkov poľovných pozemkov v danom revíri počítanou podľa ich výmery, či nájomcom je osoba uvedená v § 14 ods. 3 zákona č. 23/1962 Zb. a či zmluvy boli uzatvorené na čas uvedený v § 16 ods. 1 tohto zákona, a tiež či bola splnená podmienka uvedená v § 16 ods. 2 tohto zákona. Žiadny predpis, a to ani správny poriadok neumožňuje, aby v konaní, ktorého predmetom je výlučne posúdenie predložených zmlúv z vyššie uvedených hľadísk, mohol správny orgán zisťovať iné skutočnosti a brať ich ako podklad svojho rozhodnutia.

Žalobca namietal nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia pre nedostatok dôvodov, pretože dôvody uvedené v odôvodnení rozhodnutia nekorešpondujú so zdôvodnením výrokovej vety. Nedostatkom dôvodov trpí rozhodnutie aj vtedy, keď tieto sú nesprávne. Krajský súd nedospel k záveru, že obsah odôvodnenia napadnutého rozhodnutia by v tomto prípade bránil preskúmaniu zákonnosti rozhodnutia. Z odôvodnenia je zrejmé, že žalovaný neposudzoval obsah predložených zmlúv z vyššie uvedených hľadísk, pretože za rozhodnú skutočnosť považoval, že Lesy SR, š.p., navrhli v danom konaní, aby zmluvy neboli schválené a že prvostupňový správny orgán zaevidoval zmluvy iným užívateľom uzatvorené podľa zákona č. 274/2009 Z.z. na základe žiadosti podanej poľovníckou organizáciou PM Gemerské Teplice zo dňa 07.06.2013. Z hodnoteného rozhodnutia podľa krajského súdu vyplýva, že žalovaný vec nesprávne právne posúdil, keď zmluvy neposudzoval v zmysle predpisu, ktorý sa na toto konanie vzťahuje. Schválenie zmlúv podľa § 16 ods. 1 zákona č. 23/1962 Zb. vo svojej podstate neplní inú funkciu, ako evidenčnú za účelom zabezpečenia právnej istoty a vylúčenia možnosti meniť užívacie vzťahy v uznaných poľovných revíroch, v kratších ako 10-ročných intervaloch. Nie je preto podstatné, či vlastník poľovného pozemku v priebehu tejto 10-ročnej lehoty mení alebo nemení svoju vôľu o tom, komu pozemky na výkon práva poľovníctva prenajať. Podstatné je, že zákon č. 23/1967 Zb. neopravňuje správny orgán na iné, ako na posúdenie obsahu predložených zmlúv.

Žalobca namietal aj to, že v inom konaní, ktoré začalo neskôr, boli zaevidované zmluvy uzatvorené vlastníckmi podobných pozemkov v predmetnom revíri k iným subjektom podľa zákona č. 274/2009 Z.z. skôr, ako bolo právoplatne rozhodnuté v preskúmanom konaní, čo malo spôsobiť nezákonnosť napadnutého rozhodnutia. Táto námietka nezákonnosti postupu správneho orgánu teda smeruje proti inému ako preskúmanému konaniu, a preto sa ňou súd v tejto veci nezaoberal.

II.

Dňa 17.04.2014 Krajskému súdu v Banskej Bystrici bolo doručené odvolanie príbratého účastníka konania Lesy SR, š.p., ktorý sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne, pretože súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

III.

Odvolanie včas podal žalovaný uvádzajúc, že správne orgány v predmetnom konaní v plnom rozsahu rešpektovali ustanovenie § 2 ods. 2 zákona č. 23/1962 Zb., podľa ktorého patrí právo poľovníctva vlastníkovi poľovného pozemku, ktorý v súlade s ustanovením § 14 ods. 1 citovaného zákona rozhoduje o výkone práva poľovníctva. Rozhodujúcim dôvodom pre takýto postup bola vôľa vlastníkov poľovných pozemkov, prejavená v liste Lesov SR, š.p., č. 16293/2013 zo dňa 20.03.2013, ktorým oznámili Obvodnému lesnému úradu v Revúcej (ďalej len OLÚ), že spolu so Slovenským pozemkovým fondom Bratislava zvolali zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov, na ktorom sa mali prezentovať aj aktuálne vlastnícke vzťahy. Od podpisu zmlúv pre PZ Gemerské Teplice už totiž uplynulo 7 rokov. Z uvedeného dôvodu navrhli predložené zmluvy neschváliť.

Správny orgán poukázal, že pri vydávaní rozhodnutia v plnom rozsahu uplatnil aj príslušné ustanovenia zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, napríklad ustanovenie § 32 ods. 1, keď zistil, že predložené zmluvy nezodpovedajú aktuálnym vlastníckym vzťahom, pričom v súlade s ustanovením § 32 ods. 2 citovaného zákona ako podklad pre vydanie rozhodnutia využil uvádzaný list Lesov SR, š.p. Banská Bystrica. Skutočnosť, že dôvodom pre vydanie napadnutého rozhodnutia nebola voľná úvaha správneho orgánu, ale nezrovnalosti vo výmerách poľovných pozemkov uvedené v zmluvách potvrdzuje aj rozhodnutie bývalého Krajského lesného úradu v Banskej Bystrici č. 2008/00151 zo dňa 06.06.2008, ktorým bolo zrušené rozhodnutie OLÚ v Revúcej č. 176/2005-10 zo dňa 29.01.2008.

Na základe vyššie uvedených skutočností sa žalovaný domáhal, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 24S/263/2013-55 zo dňa 10.04.2014 zrušil a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

IV.

Žalobca vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že súd prvého stupňa správne uzavrel, že správny orgán nesprávne právne posúdil vec, keď použil správnu úvahu tam, kde mu zákon nedovoľuje správnu úvahu použiť a keď sa nijako nevysporiadal s viazanosťou kontrahenta svojim prejavom vôle a následne si autoritatívne osvojil a presadil právne nekonzistentnú právnu konštrukciu, ktorú do odôvodnenia svojho rozhodnutia aj uviedol. Podľa žalobcu je odvolanie žalovaného stručné a neuvádza žiaden nový argument, ani len argumentačnú reakciu neúspešného účastníka súdneho konania. Žalobca je toho názoru, že odvolací súd by mal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Žalobca sa zároveň domáhal aj náhrady trov konania.

V.

Z administratívneho spisu je najvyššiemu súdu zrejmé, že žalobca podaním doručeným bývalému Obvodnému lesnému úradu Revúca dňa 16.06.2005 požiadal o schválenie zmlúv o výkone práva poľovníctva v poľovnom revíri č. 31 Gemerské Teplice. Prvostupňový správny orgán rozhodnutím č. 176/2005-2 zo dňa 11.11.2005 schválil zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva, pričom toto rozhodnutie bolo zrušené odvolacím orgánom a to rozhodnutím č. 77/2006-Km zo dňa 01.05.2006.

Žalobca dňa 11.07.2006 znovu požiadal o schválenie zmlúv o výkone práva poľovníctva v poľovníckom revíri č. 31 Gemerské Teplice a predložil zmluvy s vlastníkmi pozemkov spolu o výmere 2 002,03ha, čo je 84,2% výmery poľovného revíru. Žalobca podaním doručeným správny orgán dňa 10.01.2008 požiadal opätovne o schválenie zmlúv o výkone práva poľovníctva v poľovníckom revíri č. 31 Gemerské Teplice a predložil zmluvy s vlastníkmi pozemkov o výmere 1 606,45 ha.

Následne správny orgán schválil tieto zmluvy rozhodnutím č. 176/2005-10 zo dňa 29.01.2008 s tým, že rozhodnutie bolo zrušené odvolacím orgánom. Správny orgán prvého stupňa prerušil konanie vo veci žiadosti zo dňa 16.06.2005 z dôvodu riešenia predbežnej otázky v inom konaní. Listom zo dňa 05.03.2013 oznámil účastníkom konania, že bolo právoplatne rozhodnuté o neuznaní poľovného revíru,

čím odpadol dôvod prerušenia konania, a že sa môžu oboznámiť s podkladmi rozhodnutia.

Rozhodnutím č. 176/2005-14 zo dňa 08.04.2013, prvostupňový správny orgán zamietol žiadosť žalobcu a neschválil zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva podľa § 16 ods. 1 zákona číslo 23/1962 Zb. v spoločnom poľovnom revíri Gemerské Teplice. Nájomné zmluvy boli uzatvorené medzi poľovným združením a vlastníkami poľovných pozemkov. V odôvodnení rozhodnutia opísal správny orgán priebeh konania s tým, že konanie bolo prerušené podľa § 29 ods. 1 správneho poriadku a to rozhodnutím zo dňa 02.09.2008 z dôvodu, že nebolo právoplatne rozhodnuté o uznaní spoločného poľovného revíru Dolný Gemer, do ktorého mal byť začlenený aj poľovný revír Gemerské Teplice. Po právoplatnom skončení tohto konania, kedy novonavrhovaný poľovný revír nebol uznaný, bolo pokračované v konaní. K podkladom rozhodnutia sa vyjadrili traja účastníci konania. Po zhodnotení stanovísk účastníkov konania správny orgán dospel k názoru, že by sa rozhodnutie o užívaní poľovného revíru malo doriešiť na valnom zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov, ktorí rozhodnú zákonom ustanovenou väčšinou o využívaní spoločného poľovného revíru Gemerské Teplice podľa § 11 ods. 1 zákona poľovníctve tak, ak to správny orgán v niekoľkých správnych konaniach odporúčal.

Druhostupňový správny orgán rozhodnutím č. 2013/00266 zo dňa 12.07.2013 rozhodol o opravnom prostriedku žalobcu tak, že ho zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že prvostupňový správny orgán na území vymedzenom hranicami poľovného revíru Gemerské Teplice rozhodoval v troch samostatných konaniach. Konanie na uznanie nového poľovného revíru Dolný Gemer bolo predmetom rozhodovania Krajského súdu v Banskej Bystrici a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Konanie na zaevidovanie zmluvy o užívaní uvedeného poľovného revíru pre poľovnícku organizáciu PM Gemerské Teplice, ktoré bolo prvostupňovým správnym orgánom ukončené dňa 11.06.2013 v súlade s ustanovením § 16 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z.z. zaevidovaním pod číslom 400/2013-1. Rozhodnutie odôvodnil tým, že prvostupňový správny orgán dňa 11.06.2013 zaevidoval zmluvu o užívaní poľovného revíru Gemerské Teplice, pričom zaevidovaním takejto zmluvy bolo zabezpečené užívanie predmetného poľovného revíru, a preto námietky odvolateľa o porušení § 3 ods. 4, § 32 ods. 1 a § 37 ods. 3 zákona o správnom konaní a tiež námietku, ktorou odvolateľ vytýkal správnejmu orgánu, že akceptoval oprávnenosť Lesov SR, š.p. Banská Bystrica ako aj Slovenského pozemkového fondu Bratislava uzatvárať zmluvu s iným subjektom, sú neopodstatnené. Uviedol, že k tomuto dospel po zohľadnení skutočnosti, že vydaním napadnutého rozhodnutia prvostupňový správny orgán rešpektoval vôľu Lesov SR, š.p. a Slovenského pozemkového fondu ako rozhodujúcich vlastníkov. Prvostupňový správny orgán vzhľadom na zmenu vlastníckych vzťahov k pozemkom v predmetnom poľovnom revíri a požiadavku rozhodujúcich vlastníkov - správcov poľovných pozemkov na neschválenie zmlúv, tieto zmluvy neschválil správne.

VI.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že v danej veci nie sú splnené podmienky pre potvrdenie alebo zmenu napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, a napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie z dôvodu podľa § 221 ods. 1 písm. b/ a f/ O.s.p.

Podľa § 221ods. 1 písm. b/, f/ O.s.p., súd rozhodnutie zruší, len ak ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, rovnako i v prípade, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Podľa § 250 ods. 1 O.s.p. účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný. Súd aj bez návrhu uznesením priberie do konania účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté.

Najvyšší súd v preskúmanej veci zistil, že v administratívnom ani súdnom spise sa nenachádza plná moc pribratej účastníčky konania B. S., bytom M. - v zastúpení vlastníkov poľovných pozemkov a z označenia v záhlaví rozsudku krajského súdu a nie je jasné, či pribratá účastníčka konania je zastúpená, alebo ona zastupuje vlastníkov poľovných pozemkov. Z tohto dôvodu krajský súd musel vec došetrit' a odstrániť uvedený nedostatok a potom opätovne vec predložiť odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní. Prvostupňový súd realizoval odstránenie uvedeného nedostatku podľa pokynu najvyššieho súdu, vyzval Ing. B. S., bytom M., aby v lehote 10 dní od doručenia výzvy zaslala súdu plnomocenstvo na zastupovanie vlastníkov poľovných pozemkov v správnom konaní. V uvedenej lehote Ing. B. S., bytom M., na výzvu súdu reagovala, že je pravdou, že obdržala uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/263/2013-26 zo dňa 21.02.2014, ktorým ju súd pribral do konania, ale uvedenému uzneseniu nevenovala pozornosť a má za to, že bola nesprávne označovaná ako pribratá účastníčka konania. Účastníčkou konania by mala byť jej dcéra, ktorá sa volá tiež B. S., bytom detto, ale s iným dátumom narodenia a nedisponuje titulom Ing. K chybnému označeniu jej osoby došlo zo strany OLÚ Revúca, ktorý vydal prvostupňové rozhodnutie. Dodala, že v spise sa nachádza aj notárska zápisnica NZ č. 13584-2013 zo dňa 25.04.2013, kde jej dcéra bola splnomocnená spoločnosťou Bastav, s.r.o., ako vlastníkom poľovných pozemkov k zastupovaniu na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru Gemerské Teplice dňa 23.04.2013 o 10.00 hod v zasadačke LSR, š.p., OZ Revúca.

Senát najvyššieho súdu zistil, že u pribratej účastníčky konania Ing. B. S. nie je preukázané splnenie procesnej podmienky, podľa § 250 ods. 1 posledná veta O.s.p., keďže v danej veci došlo k zámene v osobe pribratej účastníčky. Krajský súd uznesením zo dňa 21.04.2014 č.k. 24S/263/2013-26 pribral do konania Ing. B. S., bytom M., namiesto dcéry B. S., bytom tamtiež, čím zamenil procesnú legitimitáciu daných osôb.

Pribratá účastníčka konania vystupovala v súdnom konaní a nemala procesnú spôsobilosť byť účastníčkou konania, a ďalšej osobe, ktorej malo byť priznané postavenie účastníka konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi odňala možnosť realizovať tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva.

S poukazom na uvedené pochybenie krajského súdu musel najvyšší súd zmeniť rozsudok krajského súdu podľa § 221 ods. 1 písm. b/ a f/ O.s.p. zrušil a vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie. Úlohou krajského súdu bude uvedenú vadu konania odstrániť, priberie do konania dotknutú B. S.. Zároveň preverí, či menovaná disponuje plnomocenstvom, ktoré spĺňa všetky zákonné náležitosti a vo veci opätovne rozhodne.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd nerozhodol, keďže s poukazom na § 224 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. bude povinnosťou súdu prvého stupňa rozhodnúť aj o náhrade trov odvolacieho konania v novom rozhodnutí vo veci.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.